

Školski vjeronauk dio je širega školskog obrazovnog sustava i zato ga treba neprekidno usavršavati i osuvremenjivati. O doprinosu katoličkoga srednoškolskog vjeronauka orijentaciji za zvanja u Hrvatskoj riječ je u prvome članku ovoga broja »Kateheze«. Autori analiziraju doprinos ovoga predmeta orijentaciji učenika u hrvatskoj srednjoj školi, s osobitim obzirom na doprinos katoličkoga školskog vjeronauka integralnom odgoju učenika. Čitajući članak upoznajemo se s razvojem pojma i prakse orijentacije u svijetu i u hrvatskom okruženju. Ističući pozitivne strane sinkronijsko-finalnih značajki hrvatskoga modela profesionalne orijentacije, autori se zalažu za njegovo daljnje upotpunjavanje s dijakronijsko-formativnim modelima. U konkretnom okruženju u Hrvatskoj uočava se tzv. dvostruki moral, odnosno različit odnos prema vrednotama i moralu u javnom i privatnom životu. Rascjep između proglašavanih vrednota i stvarnosti religioznog života negativno utječe na razvoj kulture zvanja. Autori stoga predlažu promicanje specifičnih vrednota koje mogu pozitivno utjecati na konkretno ozračje kulture zvanja. U školskom okruženju tome može pridonijeti daljnje jačanje odgojne orijentacije odgojno-obrazovnog sustava, posebice u pojedinim predmetnim kurikulumima. Upravo na tom području katolički školski vjeronauk može dati važan doprinos, kao što je razvidno i iz analize sadržaja toga predmeta.

Biblija, koja je izravno povezana s korijenima Europe i njezina identiteta, jedan je od stožera katoličkoga školskog vjeronauka. Stoga bi valjalo pročitati članak koji u ovome broju govori o doprinosu Biblije ljudskoj, kulturalnoj i religioznoj formaciji učenika. To je među ostalim važno i stoga što još uvijek ima onih koji, svjesno ili nesvjesno, dovode u pitanje upravo tu temeljnu povezanost Biblije i europske kulture i identiteta. Razmotrimo li izvornu perspektivu postojanja i izvorno nasljedstvo Biblije te njezinu »povijest utjecaja«, uviđamo kako se Biblija s pravom naziva »velikim kodeksom« zapadne kulture. Tijekom dvotisućljetne povijesti kršćanstva Biblija je ostavila neizbrisive tragove u europskoj umjetnosti, glazbi, književnosti, umjetničkoj komunikaciji, pravu, teologiji, filozofiji, humanističkim znanostima, etosu i, naravno, na religioznom području. Stoga Biblija s pravom zaslužuje istaknuto mjesto i u školskom vjeronauku. U tu se svrhu u članku ukazuje i na ciljeve koje bi trebalo postići, kao i na odgovarajuće didaktičke postupke koji će to omogućiti.

U posljednje se vrijeme i u Katoličkoj crkvi sve više govori o potrebi nove evangelizacije, što je potvrđeno i ustanovljivanjem odgovarajućih ustrojstvenih tijela u Vatikanu. O specifičnosti zajedništva zajednicâ u župnoj katehezi kao putu nove evangeliza-

cije s posebnim osvrtom na biblijsko-molitvenu zajednicu »Bog je ljubav« riječ je u trećem članku u ovome broju našega časopisa. Autor govori o ključnim pojmovima kao što su Crkva, euharistija, župna zajednica, zajedništvo, župna kateheza, Biblija, biblijsko-molitvena zajednica i kršćanske kreposti. Svaki od tih pojmova zaslužio bi zaseban članak i razmatranje, što naravno u ovom slučaju nije moguće. Bit će ipak zanimljivo vidjeti zašto je upravo danas, zajedno s Blaženim Ivanom Pavlom Drugim, tako važno naglašavati kako je Crkva »dom i škola zajedništva« i kako se pomoću zajedništva zajednicâ ostvaruje nova evangelizacija u župnoj zajednici. To se još jasnije vidi na prikazu uloge koordinatora biblijsko-molitvene zajednice »Bog je ljubav« i na ciljevima koje pred sebe postavlja ta zajednica. Ovdje ćemo se prisjetiti da u svojim tjednim okupljanjima ta zajednica prati liturgijsko vrijeme Crkve, a njezin se duhovni hod temelji na liturgijskim nedjeljnim čitanjima. Valja se ponadati da će ta i druge župne zajednice svojim autentičnim kršćanskim i crkvenim životom pridonijeti duhovnoj i kršćanskoj obnovi vlastitih članova, a ujedno i župnih zajednica u kojima žive i djeluju. Živeći i djelujući u tom pravcu pridonosit će i pozitivnoj obnovi i istinskom kršćanskom životu sveukupne kršćanske zajednice.

Uoči skoroga Svjetskog dana mladih, koji će se u kolovozu ove, 2011. godine održati u Madridu, u četrtom se članku govori o susretima Benedikta XVI. s mladima tijekom njegovoga dosadašnjeg pontifikata. Nastavljajući tradiciju druženja s mladima u Rimu i diljem svijeta koju je započeo papa Ivan Pavao Drugi, posebice na Svjetskom danu mladih, papa Benedikt XVI. potvrđuje kako su mu mladi važni i kako mu je drago biti s njima. Istodobno poručuje mladima kako životu treba pristupati realno i odgovorno. Ohrabruje ih na odvažnost i na težnju prema velikim i važnim ciljevima te ih podsjeća na to da svatko od njih u sebi ima snagu i moć koju je primio od Boga a pomoću kojih može svladavati brojne poteškoće i prepreke na koje nailazi u životu. Benedikt XVI. mladima prenosi jasan, izvoran i cjelovit nauk kršćanske vjere i bodri ih da odvažno krenu putem nasljedovanja Isusa Krista.

Rad s mladima nikada nije bio jednostavan i lagan. To posebice vrijedi za naše doba. U posljednjem, petom članku ovoga broja riječ je o pastoralu mladih. Autor uvodi novinu u izričaju kako bi ukazao na novinu u nastojanju i u postupku. Umjesto o pastoralu mladih govori o kršćanskoj praksi s mladima opisujući konkretan projekt odgojnog djelovanja s mladima u sekularizirano i pluralističko doba. Pri tome tvrdi kako je i danas moguće raditi s mladima, ali je potrebno premisliti način i postupak komunikacije s njima. Autor zaključuje: proces kršćanske prakse s mladima teži jasnom cilju, a to je susret mladih s Kristom. Taj je proces izražen privlačnim geslom: suvremena kršćanska praksa s mladima teži tome da današnji mladi budu građani u Crkvi i kršćani u svijetu.

Na posljednjih nekoliko stranica i ovaj se put možete upoznati s nekoliko novih djela religijskopedagoške, katehetske, pastoralne i srodne literature.

Urednik